

VACKERT SÅ

C. G. R. Littmark

Du kla- gar, men du kla- gar dumt, min gam- le
 he- ders- vän! Ditt ö- ga ser all- ting så
 skumt, som om det grott i- gen. Vad som ditt sin- ne
 stäm- mer ned, jag ic- ke kan för- stå. Du är ju
 FÖDD, att bör- ja med, och det är vac- kert så.

Var gång du dig i spegeln sett,
 så såg du väl däri
 att dig en sällsam ära skett,
 att du fått mänska bli.
 Du är mot larver och insekt
 en sol att se uppå.
 Du är av Adams stolta släkt
 och det är vackert så.

Har du ej gratis fått förnuft
 att bruka som du vill
 och dito vatten, sol och luft
 och snö och månsken till?

När se'n du en förnyad hud
 vart sjunde år lär få,
 jag tycker, sannerligt för Gud,
 att det är vackert så.

Och när till slut du andan mist
 och du är kroppen kvitt,
 en himlafärd du gör till sist,
 som du får kostnadsfritt.
 Vem vet, kanske en skönhets då,
 som du ej tänker på,
 skall till din grav med rosor gå,
 och det är vackert så.

Elias Sehlstedt